

حافظه ایپیفایلوژنتیک به مثابه گمگشتگی اثر ایمیر مکبراید در رمان دختر موجودی ناقص الخلقه

هادی شاهی قره‌آعاجی

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

شهریار منصوری (نویسنده مسؤل)

استادیار ادبیات مدرن ایرلند و ادبیات انگلیسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

چکیده

این مقاله، رمان دختر موجودی ناقص الخلقه اثر ایمیر مکبراید را با در نظر گرفتن مفهوم گمگشتگی از منظر برنارد استیگلر مورد بررسی و تحلیل قرار می‌دهد. این تحقیق چنین استدلال می‌کند که استفاده مکبراید از زبان محاوره‌ای و شگرد جریان سیال ذهن، بخشی از حافظه سوم یا حافظه ایپیفایلوژنتیک را شکل می‌دهد. راوی نمی‌تواند بین خودآگاهی در حال رشد خود به عنوان یک دختر ایرلندی و تکنیک نوشتن خود به عنوان حافظه ایپیفایلوژنتیک تعادل ایجاد نماید و در نتیجه دچار گمگشتگی می‌شود. تکنیک در بستر ایرلند نه تنها شامل انگلیسی ایرلندی بلکه تکنیک‌های دینی و سیاسی نیز می‌شود که سوژه را در خود احاطه می‌کنند تا به شکل خویش درآورند. تکنیک مفهومی است که برنارد استیگلر آن را به مثابه أفق وجود انسان تعریف می‌نماید. کلمه تکنیک که اغلب در انگلیسی به صورت جمع به کار می‌رود با مفهوم ایپستمه قیاس می‌گردد. به عقیده استیگلر مفهوم تکنیک به اندازه مفهوم ایپستمه در فلسفه غرب مورد توجه نبوده است در حالی که تکنیک نقشی بنیادین در تکامل و خودآگاهی انسان داشته است.

واژگان کلیدی: گمگشتگی؛ حافظه ایپیفایلوژنتیک؛ تکنیک؛ دختر موجودی ناقص الخلقه است؛ ایمیر مکبراید.